

Бреннан Меннінг

ЄВАНГЕЛІЄ ОБІРВАНЦЯ

*Добра новина для забруднених,
побитих та вигорілих*

Переклали з англійської
Андрій Маслюх та Наталія Семенів

Київ
2020

УДК 27-42
ББК 86.37-43
М 97

Перекладено за виданням:

Brennan Manning
The Ragamuffin Gospel:
Good News to the Bedraggled,
Beat Up, and Burnt Out

Multnomah Books
12265 Oracle Boulevard, Suite 200
Colorado Springs, Colorado 80921, USA

Меннінг, Бреннан

М 97 Євангеліє обірванця/Бреннан Меннінг; пер. з англ.
Андрій Маслюх, Наталія Семенів – К.: Єфетов О.В.,
2020. – 240 с.

ISBN 978-966-8795-46-6

Це одна з найсильніших книжок-роздумів про Божу любов та євангеліє благодаті. Вона отримала всесвітнє визнання, народила тисячі послідовників та змінила в багатьох розуміння того, яким має бути життя Ісусова учня.

Автор малює правдиве та глибоко біблійне зображення наших відносин з Богом: ми приходимо до Нього як обірванці. Забруднені, побиті та виснажені. Але коли сідаємо біля Його ніг, Він лагідно посміхається й обіймає нас. Він сприймає нас не наче якихось невдах, а як обраних – тих, на кого націлена Його любов.

УДК 27-42
ББК 86.37-43

This translation published by arrangement with Multnomah, an imprint of the Crown Publishing Group, a division of Penguin Random House LLC in association with the literary agency of Alive Communications, Inc. 7680 Goddard Street, Suite 200, Colorado Springs, Colorado 80920. All rights reserved.

В оформленні обкладинки та внутрішніх сторінок використовуються зображення за ліцензією Shutterstock.com.

ISBN 978-966-8795-46-6 (укр.)
ISBN 978-1-60142-868-4 (англ.)

© Видавнича група «Нард»,
видання укр. мовою, 2020
© Brennan Manning, 1990–2015

Бреннан Меннінг майстерно здмухує пил із заявленої теології і дозволяє Божій благодаті робити те, що здатна робити лише Божа благодать, – дивувати.

Макс Лукадо,

автор бестселерів «Нехай приходить спраглий» і
«Дар для усіх людей»

Я віднайшов справжній спокій, усвідомивши, що Ісус любить навіть мене – обірванця – таким, яким я є, а не таким, яким мені варто бути; що Він приймає мене, хоча я зовсім не з тих, кого легко прийняти. Я прийшов до цієї книги, коли був голодний, скуштував її і побачив свіжим поглядом, що наш Бог воістину добрий і що Він, зрештою, – за нас.

Майкл Кард,

музикант, автор пісень та письменник

Про релігію так часто говорять як про щось погане чи прісне, що ми висловлюємо надзвичайну вдячність, коли про неї говорять свіжо – як про щось добре. Ця книга – гостре і точне зображення, яке недвозначно повідомляє нам, що євангеліє – добре, сліпучо добре.

Юджин Пітерсон,

автор перекладу Біблії *The Message*

Зміст

ПЕРЕДМОВА ДЖОНА БЛЕЙЗА	6
СВІДЧЕННЯ РІЧА МАЛЛІНЗА	8
ПОДЯКИ	10
ПЕРЕДНЄ СЛОВО	11
1. ЩОСЬ ПІШЛО ГЕТЬ НЕ ТАК	13
2. ВЕЛИЧНА МОНОТОННІСТЬ	33
3. ЄВАНГЕЛІЄ ОБІРВАНЦЯ	53
4. НАБАКИРЕНІ НІМБИ	77
5. БАКЛАНИ І МАРТИНИ	95
6. GRAZIE, SIGNORE	115
7. ЛИПОВІ КОШТОВНОСТІ І ГОТ-ДОЃИ З ТИРСИ	137
8. СВОБОДА ВІД СТРАХУ	157
9. ДРУГИЙ ПОКЛИК	177
10. ЗВИТЯЖНА КУЛЬГАВІСТЬ	195
11. ДРІБКА БЕЗУМСТВА	215
ПІСЛЯСЛОВО	229
ПРИМІТКИ	233

Передмова

30 червня цього року ми з дружиною відсвяткували двадцять п'яту річницю шлюбу. Двадцять п'ять років – це довгий відрізок часу, і в нашій теперішній культурі багато подружніх пар цієї позначки не досягають. За те, що ми з дружиною таки її досягли, я хіба що можу подякувати благодаті, на якій тримається світ. Якщо й існує якийсь секрет доброго шлюбу, хоч я не впевнений, що так воно і є, то полягає він у тому, аби щодня прокидатися і знову й знову повторювати: «Так, я згодний» чи «я згодна».

Цього року відзначаємо також двадцятип'ятирічний ювілей виходу у світ книги Бреннана Меннінга «Євангеліє обірванця». Звідки ж було нам знати, що того самого року, коли ми сказали: «Так, я згоден» і «так, я згодна», – Бреннан теж мовив: «Так, я згодний», тобто «ділюся тепер цим євангелієм обірванця з іще більшою аудиторією, ніж будь-коли до того. Не знаю, якою буде реакція, та нехай буде, що буде».

І погляньте, як усе пішло – за чверть століття продано майже мільйон примірників. Якщо між першою і останньою сторінками книжки немає чогось такого, що зачіпає загал, стільки примірників вам не продати ніколи. Багатьом людям, які геть виснажилися, намагаючись заслужити Боже схвалення, Бреннан доволі ризиковано запропонував такий погляд: «Слухай, розслабся. Бог тебе любить, і ти Йому до вподоби». Сказати, що для пошарпаних, розбитих і знесилених це була просто добра новина – значить сильно применшити її значення. Це була найкраща новина з усіх!

Коли у WaterBrook Multnomah планували ювілейне видання цієї класичної праці про благодать, то мали спокусу геть пуститися берега і добряче його вицяцькувати: шум-гам, повітряні кульки, тістечка і всяке таке. Та що більше ми про це думали, то більше наші розмови зводилися до того, про що говорили і ми з дружиною, коли вирішували, як нам відзначити свою двадцять п'яту річницю.

Звісно, ми з дружиною влаштували святковий обід і випили вина, але головною подією стало просте оновлення обітів – нагода пригадати те, що ми тоді сказали, а потому мовити: «Я й досі в це вірю. Ходімо далі». Тому-то видавець і вирішив залишити зміст «Євангелія обірванця» без жодних прикрас, таким, яким він був тоді. Маємо надію, що, читаючи цей текст, ви зможете пригадати слова, іноді, таке враження, аж надто хороші, щоб бути правдою, і поновити їх собі, кажучи: «Так, я й досі в це вірю. Ходімо далі». А якщо ви читаєте цю книгу вперше? Що ж, скажіть: «Так, я згодний/згодна», – і тримайтеся міцніше.

Хто я такий? Мені пощастило стати Бреннанові другом в останні роки його життя – якраз тоді, коли він, на мою думку, втілював у собі обірванця по-справжньому. Наскільки я знаю його з тих часів, коли ми були разом то почувши про такий-от підхід оновлення обітів до цього ювілейного видання «Євангелія обірванця», він тільки підсміхнувся б. А щоразу, коли Бреннан підсміхався, то був знак, що от-от усе буде добре, дуже добре.

Усе-бо – благодать.

Джон Блейз

Свідчення Річа Маллінза*

Я винен Бреннанові Меннінгу тридцять доларів за аудіозаписи лекцій, які купив у нього під боргову розписку. Втім, це свідчення я пишу не через той борг. Про нього просто згадую, адже бути в боргу – це стан, характерний для обірванців; стан, у якому ми всі перебуваємо, аж поки не заглибимося у рятівну, цілющу, живлющу істину, про яку свідчать ці сторінки.

Зі служінням Бреннана Меннінга я познайомився, прямуючи на південь з Мангеттена, що у штаті Канзас; дорога вела через край пасма невисоких пагорбів, відомих як Флінтгіллс. Їхати там чудово, особливо під музику Аарона Копленда. Або й у повній тиші. Коли приятель увімкнув на магнітофоні запис однієї з лекцій Меннінга, я був проти. Та він сказав: «Просто послухай десять хвилин».

І вже через п'ять хвилин я з'їхав своєю вантажівкою на узбіччя, бо за сльозами не бачив дороги.

У церкві я буваю регулярно відтоді, як мені не виповнилося ще й тижня. Я слухав проповіді про чесноту і проповіді проти пороку. Чув про гроші, раціональне використання часу, десятину, утримання та щедрість. Прослухав тисячі проповідей. А проте ті проповіді, які просто були проголошенням Христового євангелія, міг би порухувати на пальцях однієї руки.

Власне таке проголошення я й почув у той день. І воно зробило те, чого не може не зробити євангеліє:

*Річ Маллінз (Rich Mullins, 1955–1997) – відомий християнський співак та автор пісень; його гімн *Awesome God* увійшов до 25 найкращих пісень поклоніння всіх часів. – *Прим. ред.*

підірвало силу звичайної «моральної релігійності» у моєму житті й оживило той паросток глибшого прийняття, який зав'язував у мені давним-давно.

У теперішньому суспільстві ми схильні присягати у непохитній відданості своїй твердій позиції – замість того, щоб віднаходити справжній зв'язок із життєдайним Духом. Як наслідок, Христове євангеліє проходить повз нас, а суть його – у такій-от добрій новині: хоч святий і всемогутній Бог знає, що всі ми – порошок, Він усе-таки схиляється і вдихає в нас повітря життя, змащує наші рани бальзамом прийняття й любові. Жоден інший письменник не виклав цього послання простіше і красивіше, ніж Бреннан Меннінг.

Я винен Бреннанові Меннінгу тридцять доларів і сподіваюся невдовзі їх віддати. Але у ще більшому боргу я перед ним за ту свободу, яку він допоміг мені віднайти завдяки цій книзі... у найбільшому ж боргу я перед Богом, чия благодать поширюється й на обірванців цього світу, навіть найперше на них.

Подяки

Івлін Андергілл колись сказала: «Коли йдеться про розвиток і підтримку нашого внутрішнього світу, духовне читання поступається чи принаймні може поступатися хіба що молитві». А в книзі «Послання Веслі» є таке приголомшливе речення: «Не можуть люди рости у благодаті, якщо не віддадуться читанню». Звісно, милосердний Бог забезпечує неписьменних по-іншому, але саме Святе Письмо і різноманітні духовні твори ведуть більшість із нас до глибшого розуміння істини, яка робить нас вільними.

Скромно і з задоволенням я висловлюю свою вдячність декільком християнським авторам, на яких я спирався, щоб глибше зрозуміти Ісуса Христа і євангеліє благодаті: серед них Едвард Скіллебекс, Волтер Бергардт, Ганс Кюнг, Дональд Мак-Каллоу, Леонард Фолі, Юджин Кеннеді, Елберт Нолан, Ярослав Пелікан, Шон Колфілд, Ентоні де Мелло, Ллойд Огілві. Дякую й решті тих, кого цитую на цих сторінках.

Насамкінець дякую Джону ван Дісту та Ліз Гіні, які, прочитавши кілька перших сторінок цієї книги, сповнилися таким ентузіазмом, що розпалили в мені бажання таки її завершити.

Переднє слово

«Євангеліє обірванця» було задумане і написано для конкретної читацької аудиторії.

Ця книжка – не для супердуховних.

Вона – не для м'язистих християн, які зробили своїм героєм актора Джона Вейна, а не Ісуса.

Вона – не для вчених, які ув'язнили Ісуса у зведеній зі слонової кістки вежі екзегези.

Вона – не для галасливих, завжди позитивно налаштованих людей, які втягують християнство у відверте апелювання до емоцій.

Вона – не для містиків у каптурах, яким у релігії бракує магії.

Вона – не для алілуя-християн, які живуть лише на вершині гори і ніколи не бували в долині спустошення.

Вона – не для тих, хто ніколи не боїться і ніколи не плаче.

Вона – не для палких зилотів, які вихваляються разом із багатим юнаком з Євангелія: «Всі ці заповіді я зберіг змалку».

Вона – не для самовдоволених людей, які закидають собі на плечі торбу з відзнаками, дипломами та добрим ділами і щиро вірять, що мають у житті все.

Вона – не для законників, які радше підпорядкують свої душі правилам, аніж наважаться жити у злуці з Ісусом.

Якщо хтось таки дочитав аж сюди, то нехай знає:

«Євангеліє обірванця» було написано для пошарпаних, розбитих і знесилених.

Ця книжка – для сильно обтяжених, які досі перекладають важку валізу з руки в руку.

Вона – для тремтливих і малодушних, які знають, що не все в них чудово, і надто горді, щоб прийняти дар дивовижної благодаті.

Вона – для непослідовних, непостійних учнів, які мало-помалу з'їжджають з глузду.

Вона – для вбогих, слабких, грішних людей зі спадковими вадами й обмеженими талантами.

Вона – для глиняних посудин, які ледь плентаються перед на своїх глиняних ногах.

Вона – для зігнутих і побитих, які відчувають, що їхнє життя – це неабияке розчарування для Бога.

Вона – для розумних, які усвідомлюють, що вони – учні, тупенькі, проте чесні, та ще й гультіпаки, і цього не приховують.

«Євангеліє обірванця» – це книга, яку я написав для себе і всіх тих, хто знесилив і сповнився нехиттю, торуючи Шлях.

Бреннан Меннінг